

+WRĘCZYCA WIELKA

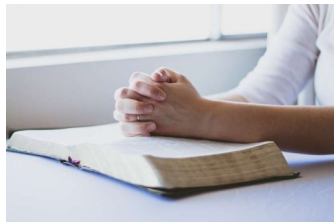
OBLUBIENIEC

Nr 2021/9 28.02.2021

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„O Panie, jestem Twoim sługą,
Twym sługą, synem Twojej służebnicy.
Ty rozerwałeś moje kajdany,
Tobie złożę ofiarę pochwalną
i wezwę imienia Pana.” (por. Ps 116B, 16-17)

Pozdrawiam wszystkich, którzy zmagają się duchowo w walce o świętość i pełne ofiarowanie swojego życia Bogu.

To takie piękne, że nikt z nas nie jest w tym sam. Niech Bóg nas wszystkich błogosławi i powadzi ku pełni życia i szczęścia. Z pewnością, jeśli ze wszystkich sił zaangażujemy się w dzisiejszą Mszę św., to wrócimy z tego Przedśionka Nieba do świątecznych i codziennych spraw oświeceni i z większą nadzieją w sercu, jak uczniowie wracający z Góry Tabor.

Módlmy się także o intymne przebywanie z Bogiem na co dzień dla tych, którym tak ciężko znaleźć czas na przedłużoną modlitwę. Ojciec stęskniony czeka na nich, by oderwać ich od grzechów, dać im pokój, a nie po to, by ich sądzić i wytykać błędy. „Bóg jest Miłością”. Jezus jest Życiem. ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

„Dziś moje myśli kieruję do sanktuarium w Płocku, gdzie dziewięćdziesiąt lat temu Pan Jezus objawił się świętej Faustynie Kowalskiej, powierzając jej szczególne orędzie o Bożym Miłosierdziu.” „Wielki Post to czas, gdy Duch Święty wzywa nas, abyśmy jak Jezus, wyszli na pustynię (Mk 1, 12-15). Nie chodzi tu o miejsce fizyczne, ale o wymiar egzystencjalny, w którym należy zamilknąć i wsłuchać się w Słowo Boże, aby dokonało się w nas prawdziwe nawrócenie.” (21.02) „W skupieniu i cichej modlitwie, nadzieja jest nam dana jako wewnętrzne światło, które oświeca wyzwania i wybory związane z naszym powołaniem: dlatego istotne jest, aby zebrać się w sobie do modlitwy i spotkać w ukryciu Ojca czułości (Mt 6, 6).” (27.02)

Papieska intencja ewangelizacyjna na marzec 2021: Sakrament pojednania

Módlmy się o to, abyśmy przeżywali sakrament pojednania z odnowioną głębią, żeby cieszyli się nieskończonym miłosierdziem Bożym.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w Drogą Niedzielę Wielkiego Postu, prosimy Boga Ojca o coś fundamentalnego, a mianowicie o to, by zwrócił nasze serca ku Niemu. Wtedy „szukając tego, co jedynie jest konieczne, i pełniąc uczynki miłości”, będziemy oddawali Mu chwałę.
2. We czwartek będziemy obchodzić święto św. Kazimierza, Królewicza.
3. W tym tygodniu przypada też pierwszy czwartek, piątek i sobota miesiąca. Zapraszamy w te dni na Msze święte i modlitwy okolicznościowe. W piątek i sobotę odwiedzimy chorych i starszych.
4. Zapraszamy do udziału w nabożeństwie Drogi Krzyżowej, które odprawiamy w każdy piątek o 16:30 dla dzieci, a o 17:15 dla młodzieży i dorosłych. Nabożeństwo Gorzkich Żali – w niedziele Wielkiego Postu o 16:30.
5. Polecamy najnowszy numer Niedzieli, a szczególnie artykuł o tym, jak skutecznie chronić dzieci przed złem pedofilii oraz piękny tekst o Matce Duchaczek, Redemptie od Baranka Bożego.
6. W „Oblubieńcu” znajdziemy katechezę Ojca Świętego Franciszka o wadze modlitwy liturgicznej oraz słowa św. Jana Pawła II o wartości cierpienia.
7. Ogłoszenie grupy członków Akcji Katolickiej: „Dla dzieci będących pod opieką fundacji *Mary's Meals* złożono 988,60 zł. Dzięki naszym ofiarom już prawie 13 dzieci uzyska pełne całoroczne wyżywienie. Dziękujemy i prosimy o dalsze ofiary. Zbiórka pieniędzy trwa.”
8. Ogłoszenie Diakonii Miłosierdzia: „Społeczność szpitala w Kłobucku ponownie składa najserdeczniejsze podziękowania wszystkim darczyńcom, którzy podarowali szczoteczki i pasty oraz przekazali na ich zakup pieniądze. Za zebrane 310 zł zakupiliśmy 24 ręczniki, 14 grzebieni, 17 szczoteczek oraz 15 past do zębów. Bóg zapłać!”
9. Dziękujemy tym, którzy w ostatnim tygodniu ofiarowali materialny dar serca. Na bieżące potrzeby anonimowi darczyńcy przekazali 1100 zł, na ołtarz św. Jana Pawła II – 50 zł, na cmentarz – 50 zł. Danuta Noga i ofiarodawca anonimowy na prace remontowe między innymi w plebanii – 200 zł. Krystyna i Antoni Królowie na kościół – 100 zł. Na zakup węgla anonimowy ofiarodawca – 1000 zł.
10. Na wsparcie dla wspólnoty „Betel”, która służy niepełnosprawnym sierotom społecznym zebraliśmy i przekazaliśmy 1067 zł.
11. W piątek odszedł do Ojca śp. Piotr Radzioch z ul. Ogrodowej, l. 52. Wieczny odpoczynek racz mu dać, Panie. Pogrzeb odbędzie się jutro o 15:00.

Nie ma chrześcijaństwa bez modlitwy liturgicznej

**Katecheza Papieża Franciszka z serii o modlitwie
3.02.2021**

Drodzy bracia i siostry, dzień dobry!

Wiele razy w dziejach Kościoła pojawiała się pokusa praktykowania chrześci-

jaństwa przeżyć wewnętrznych, które nie uznaje duchowego znaczenia publicznych obrzędów liturgicznych. Tendencja ta często powoływała się na jej znaczenie duchowe, a także na domniemaną większą czystość religijności, która nie zależałaby od zewnętrznych ceremonii, uważanych za bezużyteczny lub szkodliwy balast. Przedmiotem krytyki nie była konkretna forma obrzędu, czy określony sposób celebrowania, lecz sama liturgia. Była to krytyka formy liturgicznej modlitwy.

Istotnie, można znaleźć w Kościele pewne formy duchowości, które nie potrafiły odpowiednio włączać wydarzenia liturgicznego. Wielu wiernych, chociaż sumiennie uczestniczyło w obrzędach, zwłaszcza w niedzielnej Mszy świętej, czerpało pokarm dla swej wiary i życia duchowego raczej z innych źródeł o charakterze religijnym.

W ostatnich dziesięcioleciach przebyto długą drogę. Punkt krytyczny tego długiego procesu stanowi Konstytucja *Sacrosanctum Concilium* Soboru Watykańskiego II. Potwierdza ona w sposób pełny i organiczny znaczenie liturgii świętej dla życia chrześcijan, którzy znajdują w niej obiektywne pośrednictwo, jakiego wymaga fakt, że Jezus Chrystus nie jest ideą czy uczuciem, ale żywą Osobą, a Jego Tajemnica - wydarzeniem historycznym. Modlitwa chrześcijan przechodzi poprzez konkretne pośrednictwa: Pismo Święte, sakramenty, obrzędy liturgiczne, wspólnota. W życiu chrześcijańskim nie pomijamy sfery cielesnej i materialnej, ponieważ w Jezusie Chrystusie stała się ona drogą zbawienia. Możemy powiedzieć, że powinniśmy się modlić także ciałem: ciało ma swój udział w modlitwie.

Nie istnieje zatem duchowość chrześcijańska, która nie byłaby zakorzeniona w celebracji świętych misterii. Katechizm pisze: „Posłanie Chrystusa i Ducha Świętego, które w sakramentalnej liturgii Kościoła zapowiada, aktualizuje i komunikuje misterium zbawienia, znajduje przedłużenie w modlącym się sercu” (n. 2655). Liturgia, sama w sobie, jest nie tylko modlitwą spontaniczną, ale czymś jeszcze bardziej oryginalnym: jest aktem, na którym opiera się całe doświadczenie chrześcijańskie, a więc także modlitwa. Liturgia jest przeżyciem, wydarzeniem, obecnością, spotkaniem, spotkaniem z Chrystusem. Chrystus uobecnia się w Duchu Świętym poprzez znaki sakramentalne: stąd wynika dla nas, chrześcijan, potrzeba uczestnictwa w Bożych tajemnicach. Chrześcijaństwo bez liturgii ośmieliłbym się powiedzieć, że jest chrześcijaństwem bez Chrystusa, bez pełni Chrystusa. Nawet w najbardziej ogołoconym obrzędzie, takim jak ten, który niektórzy chrześcijanie sprawowali i nadal odprawiają w miejscach uwięzienia lub w zaciszu domowym w czasach prześladowań, Chrystus staje się prawdziwie obecny i daje siebie swoim wiernym.

Liturgia, właśnie ze względu na swój wymiar obiektywny domaga się gorliwego sprawowania, aby łaska rozlana w obrzędzie nie uległa rozproszaniu, ale dotarła do życia każdego człowieka. Katechizm wyjaśnia to bardzo dobrze, mówiąc: „Modlitwa uwewnętrznia i przyswaja liturgię podczas i po jej celebracji” (tamże). Wiele modlitw chrześcijańskich nie pochodzi z liturgii, ale wszystkie one, jeśli są chrześcijańskie, zakładają liturgię, to znaczy sakramentalne pośrednictwo Jezusa Chrystusa. Za każdym razem, gdy celebrujemy chrzest, konsekrujemy chleb i wino w Eucharystii lub namaszczamy ciało chorego olejem świętym, obecny jest Chrystus! To On sprawia, to On jest obecny, tak jak wtedy, gdy uzdrowił słabe

kończyny chorego człowieka, lub podczas Ostatniej Wieczerzy przekazywał swój testament dla zbawienia świata.

Modlitwa chrześcijanina przyswaja sakramentalną obecność Jezusa. To, co jest dla nas zewnętrzne, staje się częścią nas: liturgia wyraża to nawet w bardzo naturalnym geście spożywania posiłku. Msza św. nie może być tylko „słuchana” – to niewłaściwe wyrażenie „idę wysłuchać Mszy św.”: Msza św. nie może być jedynie wysłuchana, tak jakbyśmy byli jedynie widzami czegoś, co przemija, nie angażując nas. Msza św. jest zawsze celebrowana, i to nie tylko przez kapłana, który jej przewodniczy, ale przez wszystkich chrześcijan, którzy ją przeżywają. Centrum jest Chrystus! My wszyscy, w różnorodności darów i posług, wszyscy włączamy się w Jego, Chrystusa działanie, ponieważ On, Chrystus jest Protagonistą liturgii.

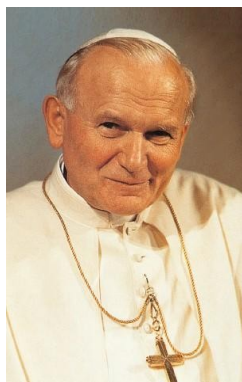
Kiedy pierwsi chrześcijanie zaczęli sprawować swój kult, uczynili to poprzez urzeczywistnianie gestów i słów Jezusa, w świetle i mocy Ducha Świętego, tak aby ich życie, ogarnięte tą łaską, stało się duchową ofiarą składaną Bogu. Takie podejście było prawdziwą „rewolucją”. Święty Paweł pisze w Liście do Rzymian: „proszę was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej” (12, 1). Życie jest powołane do tego, by stawać się ofiarą dla Boga, ale nie może się to dziać bez modlitwy, zwłaszcza modlitwy liturgicznej.

Niech ta myśl pomoże nam wszystkim, kiedy idziemy w niedzielę na Mszę św.: idę się modlić we wspólnocie, idę się modlić z Chrystusem, który jest obecny. Gdy idziemy na przykład na celebrację Chrztu św., obecny jest tam Chrystus, który chrzci. „Ojczy, to idea, to sposób mówienia!” – nie, to nie jest sposób mówienia – obecny jest Chrystus, a w liturgii modlisz się wraz z Chrystusem, który jest obok ciebie.

Franciszek

Dla tych, którzy doszli do pytania o sens cierpienia

Fragment wybrany „na zachętę” do lektury całego Listu Apostolskiego św. Jana Pawła II o chrześcijańskim sensie ludzkiego cierpienia

28. Do ewangelii cierpienia przynależy również — i to w sposób organiczny — przypowieść o miłosiernym Samarytaninie. Poprzez tę przypowieść chciał Chrystus udzielić odpowiedzi na pytanie „kto jest moim bliźnim?” — pośród trzech bowiem przechodniów na drodze z Jerozolimy do Jerycha, na której leżał obrabowany i poraniony przez zbójców, na pół umarły człowiek, właśnie ów Samarytanin okazał się prawdziwie „bliźnim” owego nieszczęśliwego: „bliźnim”, to znaczy zarazem tym, kto wypełnił przykazanie

miłości bliźniego. Tą samą drogą szło dwu innych ludzi, jeden kapłan, a drugi lewita, ale każdy z nich „zobaczył go i minął”. Natomiast Samarytanin, „gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany”, następnie

zaś „zawiózł do gospody i pielęgnował go”. Odjeżdżając zaś, polecił staranie o cierpiącego człowieka gospodarzowi, zobowiązując się pokryć związane z tym wydatki. Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie należy do ewangelii cierpienia, wskazuje bowiem, jaki winien być stosunek każdego z nas do cierpiących bliźnich. Nie wolno nam ich „mijać”, przechodzić mimo z obojętnością, ale winniśmy przy nich „zatrzymać się”. Miłosiernym Samarytaninem jest każdy człowiek, który zatrzymuje się przy cierpieniu drugiego człowieka, jakiegokolwiek by ono było. Owo zatrzymanie się nie oznacza ciekawości, ale gotowość. Jest to otwarcie jakiejś wewnętrznej dyspozycji serca, które ma także swój wyraz uczuciowy. Miłosiernym Samarytaninem jest każdy człowiek wrażliwy na cudze cierpienie, człowiek, który „wzrusza się” nieszczęściem bliźniego. Jeżeli Chrystus, znawca wnętrza ludzkiego, podkreśla owo wzruszenie, to znaczy, że jest ono również ważne dla całej naszej postawy wobec cudzego cierpienia. Trzeba więc w sobie pielęgnować ową wrażliwość serca, która świadczy o współczuciu z cierpiącym. Czasem owo współczucie pozostaje jedynym lub głównym wyrazem naszej miłości i solidarności z cierpiącym człowiekiem.

Jednakże miłosierny Samarytanin z Chrystusowej przypowieści nie poprzestaje na samym wzruszeniu i współczuciu. Staje się ono dla niego bodźcem do działań, które mają na celu przyniesienie pomocy poranionemu człowiekowi. Miłosiernym Samarytaninem jest więc ostatecznie ten, kto świadczy pomoc w cierpieniu, jakiegokolwiek byłoby ono natury. Pomoc, o ile możliwości, skuteczną. W tę pomoc wkłada swoje serce, nie żałuje również środków materialnych. Można powiedzieć, że daje siebie, swoje własne „ja”, otwierając to „ja” dla drugiego. Dotykamy w tym miejscu jednego z kluczowych punktów całej chrześcijańskiej antropologii. „Człowiek... nie może odnaleźć się w pełni inaczej, jak tylko poprzez bezinteresowny dar z siebie samego”. Miłosierny Samarytanin — to człowiek zdolny do takiego właśnie daru z siebie samego.

Świadectwo z ojcowskiego serca

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Pewnego dnia ubiegłego roku jeden z naszych braci w Chrystusie zwrócił mi uwagę, że krzyże stacji Drogi Krzyżowej, znajdującej się za Domem św. Józefa, prezentują się bardzo skromnie, na tle pięknie rozwijającego się budownictwa Wręczyca. Odpowiedziałem bez namysłu, że my wszyscy – parafianie odpowiadamy za to jak wygląda nasz Kościół, również Droga krzyżowa. Jakiś czas później, w rozmowie z jednym z narzeczonych (jestem doradcą życia rodzinnego) dowiedziałem się o wspaniałej inicjatywie budowania wspólnoty wiernych. Ów mężczyzna, pochodzący z miejscowości Tylicz na Podkarpaciu opowiadał o tym, jak wszyscy mieszkańcy zaangażowali się w budowę Golgoty. Oprócz wkładu finansowego, parafianie przywozili również kamienie, głązy z różnych stron świata i Polski, które następnie zostały ułożone wzdłuż Kalwarii. Po raz trzeci w moim sercu pojawiła się myśl zadbania o naszą Drogę Krzyżową podczas wakacji spędzanych

nad morzem. Spacerując brzegiem piaszczystej zazwyczaj plaży natknąłem się na głaz, który przypomniiał mi o potrzebie uczczenia symbolicznego miejsca męki Chrystusa. Przeniosłem ów kamień kilkaset metrów w głąb lasu, obiecując sobie, że wrócę po niego za rok. Chciałem zapomnieć o pomyśle, słysząc wiele głosów, że za dużo naraz się dzieje w naszym kościele, że na zbyt wiele rzeczy są zbierane pieniądze.

W ostatnim czasie przystąpiliśmy do realizacji Parafialnego Ogrodu Ekologicznego i temat zaopiekowania się stacjami powrócił. Oczywiście przestrzeń Drogi Krzyżowej nie będzie częścią ogrodu, ma pozostać niezależnym miejscem tylko dla modlitwy i kontemplacji męki Pańskiej.

Golgota w Tyliczu

Piszę ten tekst, aby zachęcić wiernych, najlepiej całe rodziny, do włączenia się w to nowe dzieło. Proponuję i zachęcam, aby rodziny, a najlepiej grupy trzech rodzin lub kilka osób indywidualnych zgłaszało się do księdza proboszcza, by podjąć odpowiedzialność i opiekę nad poszczególnymi stacjami Drogi Krzyżowej oraz terenu wokół nich.

Ja „znalazłem” takie dwie rodziny, które wraz z moją są chętne, by podjąć się tego wyzwania. Chwała Panu!

Michał Przygoda

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 28.02 – Druga Niedziela Wielkiego Postu

7:30 † Adama, Lucynę i Czesława Myrdów

8:45 † Władysławę Dobosz od syna Grzegorza z Nacią

10:00 † Władysława Kłaka od rodziny Blukaczów

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Zuzanny Kłobusińskiej z okazji 18. ur.

O Boże błogosławieństwo, pokój serca i wzrost miłości do Boga dla Klary z okazji 11. ur.

16:30 **Gorzkie Żale**

17:00 † Dariusza Czapnika od brata Zbigniewa z rodziną

Poniedziałek 1.03

7:00 † Krystynę Lamik od męża Tadeusza

18:00 † Janinę Lamik od Heleny Lamik

Wtorek 2.03

7:00 † Krystynę Komorowską (18 r.)

18:00 O potrzebne łaski i wytrwałość w służbie Bogu dla członków Żywego Różańca

Środa 3.03

7:00 † Arkadiusza Rybaka od Firmy „Kaniewscy”

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O oddalenie epidemii koronawirusa oraz za zarażonych, ich rodziny i Służbę Zdrowia
- 3.) O zdrowie dla Jacka i siły dla jego rodziny
- 4.) O powrót do zdrowia dla ks. Andrzeja Kuliberdy, Ireneusza, Marii, Karoliny, Agaty i Stefana
- 5.) O cud uzdrowienia dla siostrzenicy oraz łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 6.) † Cecylię (4 r.) i Henryka Lisów oraz ich rodziców, Mariannę i Antoniego Jeziorskich, Adama i Florentynę Lisów
- 7.) † Mieczysława Solucha od Ewy i Jana Knopików
- 8.) † Dorotę Kędziorek-Zych (3 r.)
- 9.) † Zofię Małczak od córki Eweliny z rodziną
- 10.) † Feliksę Brzęczek od córki Aliny z rodziną
- 11.) † Jana Krysiaka od córki Ilony
- 12.) † Jana Musiela (21 r.)
- 13.) † Czesława Tomczyka od sąsiadów Majchrzaków i Niemców
- 14.) † Irenę Kot od kuzynów Eli i Andrzeja Kała z rodziną
- 15.) † Janinę Lamik od sąsiadów z ul. Śląskiej
- 16.) † Dariusza Czapnika od kuzynki Zofii z rodziną
- 17.) † Mariusza Kopkę od kolegów z pracy syna Tomasza
- 18.) † Ryszarda Matysiaka od brata Jana z rodziną
- 19.) † Bronisławę Lamik od córki Agnieszki
- 20.) † Eugenię Dzieża od córki Grażyny

Czwartek 4.03 – święto św. Kazimierza, Królewicza, pierwszy czwartek

7:00 O nowe, święte powołania do święceń kapłańskich i życia konsekrowanego z naszej wspólnoty parafialnej

18:00 † Władysława Jaszczyka (1 r.) od żony

Piątek 5.03 – pierwszy piątek

7:00 † Andrzeja Jaszczyka od kolegi Tadeusza Lamika

16:00 **Spowiedź św. dla dzieci**

16:30 **Droga Krzyżowa dla dzieci**

16:45 **Msza św. wynagradzająca Najśw. Sercu Pana Jezusa dla dzieci**

17:15 **Droga Krzyżowa dla dorosłych i młodzieży**

18:00 † Mariusza i Kazimierę Kopków, Marię Cekiera, Jana i Alojzego Kałów

Modlitwa wynagradzająca Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

18:45 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)**

Sobota 6.03 – pierwsza sobota

9:00 † Marię i Stefana Knopików, ich rodziców oraz Edwarda Pawłowskiego

Modlitwa wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi

18:00 † Stanisławę (r.), Stefana, Zdzisława, Marię i Czesława Ściubidłów,
Henrykę i Eugeniusza Skędów

Niedziela 7.03 – Trzecia Niedziela Wielkiego Postu

7:00 **Wypominki**

7:30 **Msza św. za zmarłych wymienionych w wypominkach rocznych**

8:45 † Henrykę Skędę od Lidii i Ireneusza Jaszczków

10:00 † Helenę i Alojzego Bojanowskich oraz ich rodziców, Marka Ciofani, Marię,
Marka i Jana Paturejów, Bożenę i Stanisława Lewandowskich

12:00 O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej dla Wiktorii w dniu 18. ur.

16:30 **Gorzkie Żale**

17:00 † Janinę (r.) i Józefa Kaletów

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 7:30, 8:45, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie 7:00 i 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 19:15 – 21:00

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 6:50; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 11:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania młodych ze słowem Bożym – środa o 19:20,

Akcja Katolicka – pierwszy poniedziałek miesiąca o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – sobota o 11:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881